

Şehr-i Ramazan-ı uğurlarken

Eşsiz bir ibadet ayına elveda diyoruz bugün. İçimizde bir yandan rahmet ayından ayrılmanın burukluğu, diğer yandan yarının bayram oluşunun huzur ve saadeti.

Rahmet'ten bayrama bir "arefe" merdivenindeyiz bugün. Duâların geri çevirilmediği ender zamanlardan birini daha idrak ediyoruz şu dakikalarda, bayram sabahına kadar. Bir de günlerden Cuma olduğunu düşünecek olursak! Elimiz duâdan inmemeli, kalbimiz tazarrudan dönmemeli bugün! Ondandır ki arefe günleri çokça kabir ziyaretlerine tahsis edilmiş örfümüzde. Bayramı ve bayram öncesi sevinç ve saadetimizi ölenlerimizle paylaşmak ne yüce bir duygu. Onlar yok olmadılar çünkü. Onlar başka bir âlemde, ebediyete yolculuğun ikinci adımında, dünya sonrası ilk istasyondalar. Bizi de bekliyorlar. Bizden duâ da bekliyorlar. Dilleri olsa, iletişimimiz olsa onlarla, bize neler söyleyecekler kim bilir? Ne büyük tecrübelerini aktaracaklar bize? Bizim için hayâtî önem taşıyan tecrübelerini. Ama ne gam? Bir tecrübe yaşamaya ne gerek var? Bu ebedî yolculuktan ve bu yolculuktaki serüvenlerden elimiz altındaki vahy-i İlâhî bahsediyor bize zaten. Kelâm-ı Ezelî ve Ehâdis-i Nebevî sadece kabir hayatına kadar da değil, ebediyete kadar önümüze dev bir projektör yakmışlar, yolumuzu aydınlatmışlar. Bilmediğimiz, ama namzet olduğumuz, hızla yolculuğunda bulunduğumuz dünyaları haber vermişler bize. İşte o âlemlerin bir bölümünde ölenlerimiz varsa, diğer bölümünde bizler! Bizler de oraya doğru yönelmişiz. Yolculuğumuz sürüyor. O halde biz kabirlerimizin başına varalım, onlarla biraz birlikte olalım, onlara birer Fatiha okuyalım ve tefekkür edelim; yeter. Eğer kabirlerinden uzaktaysak, üzülmeyselim; okuyacağımız Fatihalar onlara gider, onlara arz olunur. Onlar bu rahmet feyizlerinden haberdâr edilir, istifade ettirilir.

Bir Rahmet ayını uğurluyoruz bu gün. Ne bahtiyar bir uğurlama! Bizden memnun ayrılıyordur inşaallah! Bizim hata ve kusurlarımızla birlikte takdim ettiğimiz ibadetleri alıp gidecek. İnfitar Sûresinin haber verdiği, kabirlerin içi dışına çıktığı zaman nefislerimize takdim edilmek üzere.1 İnşikak Sûresinin haber verdiği, yer düzeltilip içinde olanları dışarı atarak boşaltıldığı ve yerin, Rabbine boyun eğdiği zaman amel defterimizin sağımızdan verilmesine2 vesile olmak üzere Allah'ın izniyle. Gâşiye Sûresinin haber verdiği, inanmış olanların yüzlerinin pırıl, pırıl olduğu ve yaptıklarından hoşnut olduğu gün3 bizlere birer hayır vesikası olarak dönmek üzere. Fecr Sûresinin haber verdiği, öğüt almayanların öğüt almak istedikleri ve "Keşke bu hayatım için önceden bir şey yapsaymışım!" dedikleri gün4, hiç olmazsa bir şeyler yaptığımızın birer belgesini teşkil etmek üzere. Furkan Sûresinin haber verdiği,

gökyüzünün beyaz bulutlar halinde parçalanacağı, meleklerin bölük bölük indirileceği ve zalimlerin ellerini ısırarak “Keşke Peygamberle birlikte bir yolda bulunsaydım! Vay başıma gelene! Keşke falancayı dost edinmeseydim!” diyerek5 pişman oldukları ve yüzlerinin karardığı gün, en azından hicabımıza bir perde, Allah’ın merhametine sığınmamız ve günahlarımıza karşı Allah’ın affını intizar etmemiz için bir dayanak teşkil etmek üzere. Yâsîn Sûresinin ihbar ettiği, ağızlarımızın mühürlenip ellerimizin ve ayaklarımızın konuşuracağı gün6 hiç olmazsa elimizin, ayağımızın ve vücudumuzun yüz akı olabilecek bir vesîle olmak üzere. Zümer Sûresinin haber verdiği, Sur’ bir daha üflendiğinde insanların ayağa kalkıp bakıştıkları ve yeryüzünün Allah’ın nuruyla aydınlandığı, kitabın açıldığı, peygamberlerle şahitlerin getirildiği ve insanlara haksızlık yapılmadan aralarında adaletle hüküm verildiği gün7, bir hukuk belgesi teşkil etmek üzere. Abese Sûresinin haber verdiği, gülen, sevinen ve aydınlık yüzlerle, tozlanmış ve karanlık bürümüş yüzlerin toplandığı gün,8 yüzümüzü ak eden bir vesile olmak üzereâ€“en azından bu umutlarla—eksiklerimizle-doğrularımızla bir ibadet mevsimini daha geride bırakıyoruz.

Hiç şüphesiz orucumuz çok şey değildi. Allah’ın nimetleri, bizim O’na temayülümüzden çok daha fazla bizi ihata etmiş, kuşatmış haldedir. Ama O, rahmetiyle azı çok sayacağını, biri bin olarak değerlendireceğini, yürüyerek gelen kulunu koşarak karşılayacağını vaad eden Erhamü’r-Râhimîn olduğundan, böyle bir ibadet mevsimini hüsn-ü hâtıme ile kapattıktan sonra O’ndan ümit etmemiz de, bizim kulluğumuzun en sevimli yanıdır. O’ndan ümitvâruz. İnşallah bu Ramazanımızı dünya-âhiret hayırlara ve hayırlı inkişafırlara vesile kılmıştır diye içimiz umut dolu. Bayramı bu duygularla idrak edeceğiz. Niyazımız; bu ibadet ayında kazandığımız ahlâkî güzellikleri, inceliği, nezaketi ve ibadet hassasiyetini ömrümüz boyunca devam ettirebilmemizdir.

Allah, ehl-i imanın ibadetlerini kabul buyursun, tevfiik ve hidayetlerini artırsın; bu arefeyi, cennet-âsâ bir baharın arefesi olarak kabul ediyoruz; Rabbimiz, baharımızı da lûtfetsin; âmin.

Dipnotlar:

- 1- İnfitar Sûresi, Âyet: 4-5
- 2- İnşikak Suresi, Âyet: 3-7
- 3- Gâşıye Suresi, Âyet: 8-9
- 4- Fecr Suresi, Âyet: 23-24
- 5- Furkân Sûresi, Âyet: 25,29
- 6- Yâsîn Sûresi, Âyet: 65

7- Zümer Sûresi, Âyet: 68-69

8- Abese Sûresi, Âyet: 39-41